

Iubire

Virgil Gheorghiu

Mi-e dor de o iubire etern imaculata
Ca si netarmuritul zapezilor pe munti;
Mi-e dor de o iubire senina si curata
Ca un sarut sfielnic, venit prin ani carunti.
Mi-e dor de o iubire eterna ca lumina;
Curata ca o ruga pornind in infinit;
Mi-e dor de o iubire, mai vie ca divina
Ciatare ce se-nalta pe-aripi de rasarit.
Sint clipe-apoi cind dorul o cheama tumultoasa
Cum cheama scoica marii furtuna ce s-aude ;
Mi-e dor de o iubire barbara si setoasa
Ca navaliri din veacuri salbatice si crude
Iubirea o zarisem cindva de-a lungul vremii in mantia sarac-a visarilor pustii,
Cum rataciti in noapte pe strazi, zaresc boemii
Un spectru alb prin fumul de neguri cenusii

Si palid spre conturul nocturn si fantomatic
Ce-n volbura de ceata se departa dansind,
Nestiutor intins-am cuprins de-un dor extatic intregu-mi dor dar bratul ce-l poarta-i singerind
inselatoarea forma gravata-mi sta in minte
Sapind pe-ascuns tuneluri prin ginduri, ca-n zidiri
Si cind tirziu de dinsa o sa-mi aduc aminte,
Ecouri m-or strabate din ultimi naruii
Mi-e dor de o iubire etern imaculata
Ca si netarmuritul zapezilor pe munti;
Mi-e dor de o iubire senina si curata
Ca un sarut sfielnic, venit prin ani carunti